

განმარტებითი ბარათი
საქართველოს კანონის პროექტზე
„საჯარო შესყიდვების შესახებ“

ა) ზოგადი ინფორმაცია კანონპროექტის შესახებ:

ა.ა) კანონპროექტის მიღების მიზეზი:

ა.ა.ა) პრობლემა, რომლის გადაჭრასაც მიზნად ისახავს კანონპროექტი:

„ერთის მხრივ, საქართველოსა და მეორეს მხრივ ევროკავშირს და ევროპის ატომური ენერჯის გაერთიანებას და მათ წევრ სახელმწიფოებს შორის ასოცირების შესახებ“ შეთანხმების (შემდგომში – ასოცირების შეთანხმება) 146-ე მუხლის თანახმად, საქართველომ უნდა უზრუნველყოს მისი საჯარო შესყიდვების კანონმდებლობის ეტაპობრივი დაახლოება ევროკავშირის საჯარო შესყიდვების კანონმდებლობასთან. ასოცირების შეთანხმების XVI დანართში მოცემულია საჯარო შესყიდვების სფეროში მოქმედი ევროკავშირის იმ დირექტივებისა და რეგულაციების ჩამონათვალი, რომელთა დაახლოების ვალდებულება ეკისრება საქართველოს.

საგულისხმოა, რომ საქართველოს მთავრობის 2016 წლის 31 მარტის №536 განკარგულებით დამტკიცებულია „სახელმწიფო შესყიდვების სფეროში განსახორციელებელი ცვლილებების შესახებ საქართველოსა და ევროკავშირს შორის ასოცირების შეთანხმების, ღრმა და ყოვლისმომცველი თავისუფალი სავაჭრო სივრცის შესახებ შეთანხმების (DCFTA) საფუძველზე ნაკისრი ვალდებულებების შესრულების გზამკვლევი“, რომლის თანახმადაც, დადგენილია დაახლოების 5 ფაზა, რომელიც მიმდინარეობს 2014-2022 წლებში:

- ⌋ I ფაზა – 3 წელი ასოცირების შეთანხმების ძალაში შესვლიდან – ხელშეკრულების გაფორმებისა და შესაბამისი ინსტიტუციური ბაზის მარეგულირებელი ძირითადი სტანდარტების დანერგვა;
- ⌋ II ფაზა – 5 წელი ასოცირების შეთანხმების ძალაში შესვლიდან – საჯარო შესყიდვის შესახებ დირექტივისა (2014/24/EU) და დავების განხილვის შესახებ დირექტივის (89/665/EEC) ძირითადი ელემენტების დანერგვა;
- ⌋ III ფაზა – 6 წელი ასოცირების შეთანხმების ძალაში შესვლიდან – კომუნალური და სხვა საზოგადოებრივი მომსახურების სექტორის შესახებ დირექტივისა (2014/25/EU) და ამ სფეროსთან დაკავშირებით დავების განხილვის შესახებ დირექტივის ძირითადი ელემენტების დანერგვა;
- ⌋ IV ფაზა – 7 წელი ასოცირების შეთანხმების ძალაში შესვლიდან – საჯარო შესყიდვის შესახებ დირექტივისა და დავების განხილვის შესახებ დირექტივის სხვა (სავალდებულო და არასავალდებულო) ელემენტების დანერგვა;
- ⌋ V ფაზა – 8 წელი ასოცირების შეთანხმების ძალაში შესვლიდან – კომუნალური და სხვა საზოგადოებრივი მომსახურების სექტორის შესახებ დირექტივისა და

ამ სფეროსთან დაკავშირებით დავების განხილვის შესახებ დირექტივის (სავალდებულო და არასავალდებულო) ელემენტების დანერგვა.

უნდა აღინიშნოს, რომ I და II ფაზით ნაკისრი ვალდებულებები ნაწილობრივ უკვე შესრულდა „სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ“ საქართველოს კანონში 2020 წელს განხორციელებული ცვლილებებით (2020 წლის 2 ივლისის №6730-რს კანონი).

წარმოდგენილი „საჯარო შესყიდვების შესახებ“ კანონპროექტი ითვალისწინებს ასოცირების შეთანხმებაში მოცემული ევროპის პარლამენტისა და საბჭოს 2014 წლის 26 თებერვლის დირექტივა 2014/24/EU, სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ, რომელიც აუქმებს 2004/18/EC დირექტივას და „საქონლის მიწოდების და საჯარო სამუშაოების ხელშეკრულებებთან დაკავშირებული დავების განხილვის პროცედურების გამოყენების შესახებ კანონების, რეგულაციების და ადმინისტრაციული დებულებების კოორდინაციის თაობაზე 1989 წლის 21 დეკემბრის საბჭოს 89/665/EEC დირექტივა“ დაახლოების II და IV ფაზებით დადგენილი რეგულაციების იმპლემენტაციას ეროვნულ კანონმდებლობაში.

აღსანიშნავია, რომ კანონპროექტი მოიცავს თავდაცვისა და უსაფრთხოების სფეროსთან დაკავშირებული საჯარო შესყიდვების თავსაც. აღნიშნულ დარგში, ევროკავშირის პარლამენტისა და ევროსაბჭოს 2009 წლის 13 ივლისის 2009/81/EC დირექტივის — შემსყიდველი ორგანიზაციის მიერ თავდაცვისა და უსაფრთხოების სფეროში კონკრეტული სამუშაო ხელშეკრულებების, მიწოდების ხელშეკრულებებისა და მომსახურების ხელშეკრულებების დადების პროცედურების კოორდინაციის შესახებ, რომლითაც ცვლილება შევიდა 2004/17/EC და 2004/18/EC დირექტივებში დანერგვის ვალდებულება გათვალისწინებულია ნატო-საქართველოს არსებითი პაკეტით (SNGP), რომელიც საქართველომ მიიღო 2014 წლის უელსის სამიტზე, თავდაცვისა და უსაფრთხოების შესაძლებლობების აღმშენებლობის (Defence Capacity Building) ინიციატივის ფარგლებში. აღნიშნული ვალდებულების შესასრულებლად, თავდაცვისა და უსაფრთხოების სფეროში სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ საკანონმდებლო ბაზის შემუშავების მიზნით, საქართველოს მთავრობის 2019 წლის 12 თებერვლის №222 განკარგულებით, შეიქმნა უწყებათაშორისი კომისია, რომელსაც დაევა სახელმწიფო თავდაცვისა და უსაფრთხოების სფეროში სახელმწიფო შესყიდვის საკითხთან დაკავშირებით მომზადებული წინადადებებისა და მოსაზრებების შემდგომი პროცედურებისთვის საქართველოს მთავრობისთვის წარდგენა. უწყებათაშორისი კომისიის შემადგენლობაში შედიოდნენ: საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს, საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს, საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს, საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს წარმომადგენლები, სახელმწიფო დაცვის სპეციალური სამსახურის, საქართველოს დაზვერვის სამსახურისა და საქართველოს სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურის წარმომადგენლები, აგრეთვე, საქართველოს მთავრობის საპარლამენტო მდივანი და სახელმწიფო შესყიდვების სააგენტოს თავმჯდომარის მოადგილეები. შესაბამისად, თავდაცვისა და უსაფრთხოების სფეროსთან დაკავშირებულ დებულებებთან მიმართებით გათვალისწინებულ იქნა ზემოაღნიშნული უწყებათაშორისი კომისიის შენიშვნები და რეკომენდაციები.

დამატებით, ახალი კანონპროექტით გათვალისწინებული და შესასრულებელი დებულებები¹ წარმოდგენილია ჩვენი ქვეყნის სხვა რამდენიმე თავისუფალი ვაჭრობის შესახებ საერთაშორისო შეთანხმებაშიც² - შვეიცარიასთან, ლიხტენშტეინთან, ნორვეგიასთან, ისლანდიასთან³ და გაერთიანებულ სამეფოსთან⁴ (რომლებიც უკვე რატიფიცირებულია საქართველოს პარლამენტის მიერ).

ამგვარად, წარმოდგენილი კანონპროექტით, ევროდირექტივების შესაბამისი რეგულაციების გავლენით, კარდინალურად იცვლება საჯარო შესყიდვებთან დაკავშირებული არაერთი საკითხი, მათ შორის, ინერგება ბევრი ახალი ინსტიტუტი და დებულება, თავად სფეროს დასახელებაც განიცდის ცვლილებას, რამდენადაც ტერმინი — „სახელმწიფო შესყიდვა“ არ უკავშირდება მხოლოდ სახელმწიფოს, მიზანშეწონილად იქნა მიჩნეული აღნიშნული დასახელების ჩანაცვლება ტერმინით — „საჯარო შესყიდვა“. ამასთან, მიღებული კანონპროექტი ეფუძნება ერთიან, სისტემურ და კომპლექსურ მიდგომას და მასში მოქცეული იქნება საჯარო შესყიდვებთან დაკავშირებული ყველა შესაბამისი საკითხი და დარგი, რაც მნიშვნელოვნად გაამარტივებს მის ეფექტიან დანერგვასა და აღსრულებას. აღნიშნულის გათვალისწინებით, მიზანშეწონილად იქნა მიჩნეული სფეროს მარეგულირებელი კარდინალურად ახალი კანონის მიღება.

ა.ა.ბ) არსებული პრობლემის გადასაჭრელად კანონის მიღების აუცილებლობა:

ხაზგასასმელია, რომ ევროკავშირის კანონმდებლობასთან აპროქსიმაციის II ფაზით დადგენილი ვალდებულებები ჩვენი სახელმწიფოს მიერ უნდა შესრულებულიყო ასოცირების შეთანხმების ძალაში შესვლიდან 5 წლის, ხოლო IV ფაზით დადგენილი ვალდებულება – 7 წლის ვადაში, შესაბამისად არაუგვიანეს 2019 წლის სექტემბრისა და 2021 წლებისა.

საგულისხმოა, რომ „სახელმწიფო შესყიდვის შესახებ“ საქართველოს კანონის რეგულირების საგანს წარმოადგენს საჯარო შესყიდვების განხორციელების ზოგად სამართლებრივი, ორგანიზაციული და ეკონომიკური პრინციპები, შესყიდვის საშუალებები, სახელმწიფო შესყიდვებთან დაკავშირებული დავების განხილვის საბჭოს უფლებამოსილება და დავის განხილვის წესი.

ასოცირების შეთანხმებით განსაზღვრული ვალდებულებების შესრულების უზრუნველსაყოფად, საჯარო შესყიდვების კანონმდებლობის ევროკავშირის დირექტივებთან დაახლოების მიზნით, მიზანშეწონილად იქნა მიჩნეული „საჯარო შესყიდვების შესახებ“ წარმოდგენილი კანონპროექტი ყოფილიყო დაფუძნებული ერთიან ხედვაზე, სისტემურ და

¹ ნორმები, პროცედურები, ვადები, მონეტარული ზღვრები და სხვა

² DCFTA-სგან განსხვავებით

³ „შეთანხმება ევროპის თავისუფალი ვაჭრობის ასოციაციის ქვეყნებსა და საქართველოს შორის თავისუფალი ვაჭრობის შესახებ“ <https://matsne.gov.ge/ka/document/view/3796698?publication=0>

⁴ „საქართველოსა და დიდი ბრიტანეთისა და ჩრდილოეთ ირლანდიის გაერთიანებულ სამეფოს შორის სტრატეგიული პარტნიორობისა და თანამშრომლობის შეთანხმება“ <https://www.matsne.gov.ge/ka/document/view/5069283?publication=0>

კომპლექსურ მიდგომაზე, მასში მოქცეულიყო, როგორც საჯარო შესყიდვების ზოგად სამართლებრივი, ორგანიზაციული და ეკონომიკური პრინციპები, საჯარო შესყიდვის პროცედურები და ინსტრუმენტები, საჯარო შესყიდვებთან და საჯარო და კერძო თანამშრომლობასთან დაკავშირებული დავების განხილვის საბჭოს უფლებამოსილება და დავების განხილვის წესი, ასევე, საჯარო შესყიდვების მარეგულირებელი დებულებები თავდაცვისა და უსაფრთხოების სფეროსთან დაკავშირებით, აგრეთვე, საჯარო შესყიდვების სფეროში ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობის დაკისრებასთან დაკავშირებული რიგი დებულებებისა. აღნიშნულის გათვალისწინებით, მხოლოდ ახალი კანონის მიღებითა და შესაბამისად, „სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ“ მოქმედი კანონის ძალადაკარგულად გამოცხადებითაა შესაძლებელი არსებული პრობლემის გადაჭრა.

ა.ბ) კანონპროექტის მოსალოდნელი შედეგები:

სსიპ „სახელმწიფო შესყიდვების სააგენტოს“ მიერ შემუშავებული ცვლილებებით კარდინალურ რეფორმირებას განიცდის ამჟამად მოქმედი სახელმწიფო შესყიდვების სფეროს მარეგულირებელი დებულებები და შესყიდვებთან დაკავშირებული არაერთი საკითხი, მათ შორის, ინერგება 2014/24/EU, 89/665/EEC და 2009/81/EC დირექტივებით გათვალისწინებული ახალი ინსტიტუტები. შესაბამისად, კანონპროექტის მიღების შედეგად სრულყოფილად შესრულდება ასოცირების შეთანხმებითა და ნატო-საქართველოს არსებითი პაკეტით (SNGP) ნაკისრი ვალდებულებები საჯარო შესყიდვების სფეროში. ამრიგად, დაკმაყოფილებულად ჩაითვლება საქართველოს მიერ ნაკისრი საერთაშორისო ვალდებულებები. კანონპროექტის მიღება ასევე ხელს შეუწყობს UK და EFTA-ს ქვეყნებთან თავისუფალი ვაჭრობის შესახებ საერთაშორისო შეთანხმებებით ნაკისრი ვალდებულებების შესრულებას.

ა.გ) კანონპროექტის ძირითადი არსი:

კანონპროექტის ძირითადი არსი, თავების მიხედვით, რამდენიმე მიმართულებად შეიძლება დაიყოს:

1) თავი I. ზოგადი დებულებები

კანონპროექტის ზოგად დებულებებში ერთმანეთისგან გაიმიჯნა კანონის მიზნები და საჯარო შესყიდვის პრინციპები. აღსანიშნავია, რომ მიზნებსა და პრინციპებში მოცემულია აგრეთვე მდგრადი განვითარება, როგორც კანონის მიზანი და საქართველოს მთავრობის დადგენილებით განსაზღვრულ შემთხვევებში, საჯარო შესყიდვის განხორციელებისას მდგრადი განვითარების მიზნის მიღწევა, როგორც საჯარო შესყიდვის პრინციპი, რაც საჯარო შესყიდვების მარეგულირებელ სფეროში ნოვაციას წარმოადგენს. კანონპროექტის ამავე თავით განსაზღვრულია ტერმინთა განმარტებებები, რომლებიც უმეტესწილად, ეფუძნება 2014/24/EU დირექტივის შესაბამის მუხლს.

ქ) თავი II. გამონაკლისები

კანონპროექტის აღნიშნული თავი ეძღვნება კანონიდან გამონაკლის შესყიდვებს. იკრძალება სხვა გამონაკლისების დაშვება/გამოყენება, ვიდრე გათვალისწინებულია ამ კანონით. ამასთან, ხაზგასასმელია ის, რომ ევროკავშირის 2014/24/EU დირექტივა თავადვე განსაზღვრავს შემთხვევებს, რომელთა არსებობის დროსაც შესაძლებელია არ იქნეს გამოყენებული საჯარო შესყიდვის წესები. დირექტივა კრძალავს სხვა გამონაკლისების არსებობას. ხსენებული დებულებები იმპლემენტირებულ იქნა კანონპროექტის მე-2 თავში, ეროვნული კანონმდებლობისა და პრაქტიკის თავისებურებების გათვალისწინებით.

ქ) თავი III. საჯარო შესყიდვის მონაწილეები

კანონპროექტის მე-3 თავი აწესრიგებს საჯარო შესყიდვის მონაწილეთა (შემსყიდველი ორგანიზაცია და ეკონომიკური ოპერატორი) უფლება-მოვალეობებს. ამასთან, შეზღუდვები, რომლებიც შემსყიდველ ორგანიზაციას უწესდება ეკონომიკურ ოპერატორებთან ურთიერთობისას, ეფუძნება ევროკავშირის 2014/24/EU დირექტივასა და თავად DCFTA-ს.

აღსანიშნავია, რომ ახლებურად რეგულირდება შავი სიასთან დაკავშირებული საკითხები – საფუძვლები, ძირითადად, ეფუძნება დირექტივის მოთხოვნებს. ამასთან, სიახლეს წარმოადგენს ის გარემოება, რომ საჯარო შესყიდვის სპეციალისტები დაექვემდებარებიან სავალდებულო სერტიფიცირებას, რაც, ერთი მხრივ, საჯარო შესყიდვებში გაზრდის კვალიფიკაციის დონეს, ხოლო, მეორე მხრივ, ხელს შეუწყობს სერტიფიცირებული სპეციალისტების დასაქმებას. მნიშვნელოვან სიახლეს წარმოადგენს ის გარემოებაც, რომ კანონპროექტით გათვალისწინებულ ზოგიერთ შემთხვევაში (თუ საქონლის ან/და მომსახურების შესყიდვის სავარაუდო ღირებულება 100 000 ლარზე ნაკლებია) საჯარო შესყიდვის განსახორციელებლად სავალდებულო აღარ იქნება შესყიდვების კომიტეტის (ამჟამად მოქმედი – სატენდერო კომისია) გამოყენება და შემსყიდველი ორგანიზაცია უფლებამოსილი იქნება შესყიდვის ობიექტის თავისებურების გათვალისწინებით, საჯარო შესყიდვა (გარდა კონკურსისა და წინასწარი გამოქვეყნების გარეშე მოლაპარაკების პროცედურისა) განახორციელოს როგორც შესყიდვების კომიტეტის მიერ, ასევე, შესყიდვების კომიტეტის გარეშე. აღსანიშნავია, რომ სერტიფიცირებასთან დაკავშირებული დებულებები, შესყიდვის სპეციალისტთა გადამზადების/სერტიფიცირებისათვის საჭირო ვადის გათვალისწინებით, ამოქმედდება მოგვიანებით, კანონპროექტის ძირითადი ნაწილის ამოქმედების შემდგომ.

ქ) თავი IV. სააგენტო

კანონპროექტის აღნიშნული თავი აწესრიგებს საჯარო შესყიდვების სააგენტოსთან (ამჟამად — სახელმწიფო შესყიდვების სააგენტო) დაკავშირებულ საკითხებს. ამავე თავით განისაზღვრება სააგენტოს ძირითადი ფუნქციები, სააგენტოს თავმჯდომარის მიერ კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტებისა და ინდივიდუალურ-სამართლებრივი აქტების გამოცემის უფლებამოსილება, აგრეთვე, სააგენტოს თავმჯდომარის საკვალიფიკაციო მოთხოვნები.

ს) თავი V. საჯარო შესყიდვის პროცედურები

კანონპროექტის მე-5 თავი აწესრიგებს საჯარო შესყიდვის პროცედურებს (მოქმედი კანონით, სახელმწიფო შესყიდვის საშუალებებს). აღსანიშნავია, რომ საჯარო შესყიდვის პროცედურები მთლიანად ეფუძნება 2014/24/EU დირექტივას, რომელიც თავადვე განსაზღვრავს, თუ რა საფუძვლებისა და გარემოებების არსებობისას უნდა იქნეს შერჩეული თითოეული საჯარო შესყიდვის პროცედურა. კანონპროექტით განსაზღვრულია საჯარო შესყიდვის შემდეგი პროცედურები:

- ღია პროცედურა;
- შეზღუდული პროცედურა;
- კონკურენტული დიალოგი;
- ინოვაციური პარტნიორობა;
- კონკურსი;
- წინასწარი გამოქვეყნებით მოლაპარაკების პროცედურა;
- წინასწარი გამოქვეყნების გარეშე მოლაპარაკების პროცედურა;
- საჯარო შესყიდვის პროცედურები სოციალურ და სხვა სპეციფიკურ სფეროში მომსახურების შესყიდვის მიზნით.

საგულისხმოა, რომ კანონპროექტი, საჯარო შესყიდვების პროცედურების აწესრიგებს იმ დონეზე, რა დონეზეც მოწესრიგებულია დირექტივით, კერძოდ, თითოეული პროცედურის გამოყენების საფუძველი განსაზღვრულია კანონპროექტით, ხოლო პროცედურების განხორციელების დეტალური წესები განისაზღვრება კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტით — სააგენტოს თავმჯდომარის ბრძანებით.

ს) თავი VI. საჯარო შესყიდვის ინსტრუმენტები და აგრეგირებული საჯარო შესყიდვები

კანონპროექტის აღნიშნული თავი განსაზღვრავს საჯარო შესყიდვის ინსტრუმენტებს, რაც, თავისი არსით, გულისხმობს დამატებით საშუალებებს, რომელთა მიხედვითაც შესაძლებელია წარიმართოს საჯარო შესყიდვები. წინამდებარე კანონპროექტით წარმოდგენილია საჯარო შესყიდვის შემდეგი ინსტრუმენტები:

- ჩარჩო შეთანხმება;
- დინამიკური შესყიდვის სისტემა;
- ელექტრონული რევერსული აუქციონი;
- ელექტრონული კატალოგი.

კანონპროექტის მე-6 თავით აგრეთვე განსაზღვრულია აგრეგირებული საჯარო შესყიდვები, რომელიც მოიაზრებს ერთობლივ შესყიდვას ან ცენტრალიზებულ შესყიდვას (ამჟამად მოქმედი კონსოლიდირებული ტენდერის მსგავსი). საჯარო შესყიდვის პროცედურების მსგავსად, ამ თავის დებულებებიც ეფუძნება 2014/24/EU დირექტივის მიდგომას. საჯარო შესყიდვის ინსტრუმენტების გამოყენების, აგრეთვე საჯარო შესყიდვის აგრეგირებულად ჩატარების დეტალური წესი კი განისაზღვრება სააგენტოს თავმჯდომარის ბრძანებით.

ქ) თავი VII. საჯარო შესყიდვის მომზადება

კანონპროექტის მე-7 თავი აწესრიგებს საჯარო შესყიდვის დაგეგმვას, მათ შორის, როგორც ზოგადად წლიურ, აგრეთვე ინდივიდუალურ დონეზე. ამ მხრივ, მნიშვნელოვან სიახლეს წარმოადგენს შესყიდვის ობიექტის სპეციფიკაციების, ეკონომიკური ოპერატორის შერჩევის კრიტერიუმებისა და საუკეთესო წინადადების გამოვლენის კრიტერიუმების აღწერის წესები, აგრეთვე, საჯარო შესყიდვის ლოტებად განხორციელების დებულებები, რომლებიც ეფუძნება 2014/24/EU დირექტივის შესაბამის დებულებებს.

ქ) თავი VIII. საჯარო შესყიდვის გამოცხადება. განაცხადისა და წინადადების წარდგენა

კანონპროექტის მე-8 თავით განსაზღვრულია შესყიდვის პირობებში წინადადების ვარიანტების წარდგენის შესაძლებლობისა და მდგრადი განვითარების მახასიათებლების მითითების ძირითადი პირობები, აგრეთვე, საჯარო შესყიდვის გამოცხადებისა და შესყიდვის პირობების გამოქვეყნების წესები, შესყიდვის პირობების გაცნობისა და განაცხადის/წინადადების წარდგენის ვადები და პირობები. აღსანიშნავია, რომ კანონპროექტით დადგენილი ვადები, თუ შესყიდვის სავარაუდო ღირებულება შეადგენს ან აღემატება ევროკავშირის სამართლებრივი აქტებით დადგენილ მონეტარულ ზღვრებს, განისაზღვრება 2014/24/EU დირექტივით და დირექტივის მიდგომა ასევე შენარჩუნებულია წინამდებარე კანონპროექტშიც. ევროკავშირის ზღვარს ქვევით ვადები განსაზღვრულია მოქმედი – „სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ“ საქართველოს კანონით, რა მიდგომაც აგრეთვე ნარჩუნდება კანონპროექტით. ამასთანავე, ვადების შერჩევა, ძირითადად, დამოკიდებულია შესყიდვის სავარაუდო ღირებულებაზე და არა წლის განმავლობაში ერთსა და იმავე დაფინანსების წყაროდან ერთგვაროვანი ობიექტების შესყიდვაზე. ამასთან, 2014/24/EU დირექტივით დადგენილი მიდგომის შესაბამისად, კანონპროექტი ითვალისწინებს გარკვეულ შემთხვევებში, შესაბამისი დასაბუთებით, ვადების შემცირების შესაძლებლობას.

ამ თავში, ასევე, გათვალისწინებულია, ერთ-ერთი ახალი კონცეფციის - ე.წ. „მდგრადი საჯარო შესყიდვების“ პრინციპების და მიდგომების დანერგვა. სავალდებულო ხდება უფრო დეტალური დებულებების შემუშავება და მიღება საქართველოს მთავრობის დადგენილებით. ამ კონცეფციის შემოტანა ქართულ საჯარო შესყიდვების სივრცეში ხელს შეუწყობს საზოგადოებისათვის ისეთი პოპულარული მიმართულებების განვითარებას, როგორცაა „მწვანე“ და „ენერჯო-ეფექტური“ შესყიდვები.

ქ) თავი IX. შერჩევა-შეფასება

კანონპროექტის მე-9 თავი, ევროკავშირის 2014/24/EU დირექტივის მიდგომის მსგავსად, აღწერს დისკვალიფიკაციის საფუძვლებს, აგრეთვე, დებულებებს თუ როგორ უნდა შეაფასოს შემსყიდველმა ორგანიზაციამ ეკონომიკური ოპერატორი და მის მიერ წარდგენილი წინადადება, შესყიდვის პირობებით განსაზღვრულ კრიტერიუმებთან შესაბამისობაში. ხსენებულ თავში ასევე მოცემულია სხვა ეკონომიკური ოპერატორის შესაძლებლობების გამოყენებასთან და საჯარო შესყიდვის უშედეგოდ დასრულების ან შეწყვეტასთან

დაკავშირებული დებულებები. აღნიშნული თავიც, მიღებული პრაქტიკის გათვალისწინებით ეფუძნება 2014/24/EU დირექტივის მოთხოვნებს.

) თავი X. შესყიდვის ხელშეკრულების/ჩარჩო შეთანხმების დადება, შეცვლა და შესრულება

კანონპროექტის მე-10 თავი აღწერს შესყიდვის ხელშეკრულების/ჩარჩო შეთანხმების დადების, აგრეთვე მათში ცვლილების შეტანის წესებს, ასევე პერიოდს, რომლის განმავლობაშიც აკრძალულია შესყიდვის ხელშეკრულების/ჩარჩო შეთანხმების დადება. საგულისხმოა, რომ შესყიდვის ხელშეკრულებაში/ჩარჩო შეთანხმებაში ცვლილების შეტანის საფუძვლები განისაზღვრება ევროკავშირის 2014/24/EU დირექტივის მიდგომის შესაბამისად.

) თავი XI. თავდაცვისა და უსაფრთხოების სფეროსთან დაკავშირებული საჯარო შესყიდვები

კანონპროექტის მე-11 თავი განსაზღვრავს თავდაცვისა და უსაფრთხოების სფეროსთან დაკავშირებული საჯარო შესყიდვების თავისებურებებს, რაც ძირითადად ეფუძნება 2009/81/EC დირექტივის დებულებებს, ეროვნული კანონმდებლობის თავისებურებებისა და საქართველოს მთავრობის 2019 წლის 12 თებერვლის №222 განკარგულებით შექმნილი უწყებათაშორისი კომისიის ფარგლებში გამოთქმული შენიშვნებისა და რეკომენდაციების გათვალისწინებით. იმავე წელს, NATO-მ გამოყო დამატებითი დახმარება და პროცესში ჩართულ სახელმწიფო დაწესებულებებს დაეხმარა მაღალკვალიფიციური საერთაშორისო ექსპერტიზით, ასევე ფასდაუდებელი კონსულტაციებით ლატვიის თავდაცვის სამინისტროს მაღალჩინოსნებისა და საქართველოში NATO-ს მისიის წარმომადგენლების მხრიდან. კანონპროექტის ამ თავის საბოლოო რედაქცია სრულად შეთანხმებულია NATO-ს შესაბამის წარმომადგენლებთან.

) თავი XII. დავის განმხილველი ორგანოები და დავის განხილვა

კანონპროექტის აღნიშნული თავი აწესრიგებს დავების განხილვასთან დაკავშირებულ საკითხებს. საგულისხმოა, რომ ვადა, რომლის განმავლობაშიც დაიშვება გასაჩივრება ევროკავშირის მონეტარულ ზღვარს ზევით, ეფუძნება 89/665/EEC და 2014/24/EU დირექტივებს, ხოლო ზღვარს ქვევით გასაჩივრების ვადა — დღეს არსებულ პრაქტიკას, რომლის მიხედვითაც გასაჩივრება შესაძლებელია შესაბამისი ხელშეკრულების დადებამდე, გარდა კანონპროექტით განსაზღვრული გამონაკლისი შემთხვევისა.

უცვლელი რჩება საჩივრის დასაშვებად ცნობისა და საჩივრის დაზუსტების ვადები, საჩივრის წარდგენის საფასური, აგრეთვე, საჩივრის განხილვის ვადის გაზრდის შესაძლებლობაც. ამასთან, საბჭოში გასაჩივრდება საჯარო შესყიდვასთან დაკავშირებული ნებისმიერი გადაწყვეტილება/ქმედება, გარდა კანონპროექტით განსაზღვრული გამონაკლისისა. საგულისხმოა, რომ დავის განხილვასთან მიმართებით კანონპროექტის ხსენებული თავი ეფუძნება 89/665/EEC დირექტივის დებულებებს.

ქ) თავი XIII . ანგარიშგება და კონტროლი

კანონპროექტის ხსენებული თავი აწესრიგებს ანგარიშგებისა და კონტროლის საკითხებს, რაც, ძირითადად, ეფუძნება მოქმედი კანონმდებლობის მიდგომებს. ამავე თავით განსაზღვრულია ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობის დაკისრების ისეთი საკითხი, როგორებიცაა საჯარო შესყიდვების სფეროში, ადმინისტრაციული სამართალდარღვევების ჩადენისთვის ადმინისტრაციული სახდელის დაკისრების ვადა, აგრეთვე განსაზღვრულია იმ სუბიექტთა წრე, ვინც განიხილება საჯარო შესყიდვების სფეროში, ადმინისტრაციული სამართალდარღვევების მიზნებისთვის პასუხისმგებელ პირად.

ქ) თავი XIV. დასკვნითი და გარდამავალი დებულებები.

კანონპროექტის აღნიშნული თავის თანახმად, პირველ ეტაპზე, ამოქმედდება საჯარო შესყიდვებთან დაკავშირებული ძირითადი დებულებები, შემდგომ – ორ ეტაპად ამოქმედდება საჯარო შესყიდვის სპეციალისტების სერტიფიცირებასთან დაკავშირებული ნორმები – პირველ ეტაპზე, შემოღებულ იქნება აღნიშნული ინსტიტუტი და დაიწყება შესაბამის პირთა სერტიფიცირება. მას შემდეგ, რაც ამ პროცესის შედეგად, სახელმწიფოს ეყოლება სერტიფიცირებული კადრები, ამოქმედდება მეორე ეტაპი და შემსყიდველი ორგანიზაციის საჯარო შესყიდვებთან დაკავშირებულ სტრუქტურულ ერთეულში/თანამდებობაზე მხოლოდ ამ სერტიფიკატის მფლობელი პირების დასაქმება იქნება შესაძლებელი.

ა.დ) კანონპროექტის კავშირი სამთავრობო პროგრამასთან და შესაბამის სფეროში არსებულ სამოქმედო გეგმასთან, ასეთის არსებობის შემთხვევაში (საქართველოს მთავრობის მიერ ინიცირებული კანონპროექტის შემთხვევაში):

2021 – 2024 წლების სამთავრობო პროგრამის – „ევროპული სახელმწიფოს მშენებლობისთვის“ ერთ-ერთ მიზნად, სამთავრობო პროგრამის 2.3 პუნქტით თანახმად, განისაზღვრა სახელმწიფო შესყიდვების დავების განხილვის ჩარჩოს ცვლილების დასრულება. შესაბამისად, კანონპროექტის მიღებით მიიღწევა ზემოაღნიშნული მიზანი.

ა.ე) კანონპროექტის ძალაში შესვლის თარიღის შერჩევის პრინციპი, ხოლო კანონისთვის უკუძალის მინიჭების შემთხვევაში – აღნიშნულის თაობაზე შესაბამისი დასაბუთება:

კანონპროექტით გათვალისწინებულია მისი ამოქმედების განსხვავებული თარიღები, რაც გამომდინარეობს კანონპროექტის ეტაპობრივი დანერგვის, მათ შორის, შესაბამისი კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტების, შესაბამისი ტექნიკური ბაზის მომზადებისა და სხვა საჭირო ღონისძიებების ეტაპობრივი განხორციელების აუცილებლობიდან. კერძოდ:

- კანონპროექტის 97-ე-მე-100 მუხლები (დასკვნითი და გარდამავალი დებულებები) ამოქმედდება გამოქვეყნებისთანავე;

- კანონპროექტის ძირითადი ნაწილი, კერძოდ, პირველი მუხლი, მე-2-მე-14 მუხლები, მე-17-მე-40 მუხლები, 41-ე მუხლის პირველი პუნქტი, აგრეთვე, ამავე მუხლის მე-2-მე-6 პუნქტები, მე-8-მე-9 პუნქტები, 42-ე-54-ე მუხლები, 55-ე მუხლის პირველი პუნქტი, მე-2-მე-3 და მე-5-მე-6 პუნქტები, ასევე 56-ე-96-ე მუხლები ამოქმედდება 2025 წლის 1 იანვრიდან;
- კანონპროექტის მე-15 მუხლი ამოქმედდება 2027 წლის 1 იანვრიდან. შესაბამისად, ამავე ვადიდან შემსყიდველი ორგანიზაცია ვალდებული იქნება, დაწესებულების სტრუქტურაში ან საშტატო ნუსხაში განსაზღვროს საჯარო შესყიდვებთან დაკავშირებული საქმიანობის განმახორციელებელი უფლებამოსილი სტრუქტურული ერთეული ან თანამდებობის პირი (თანამშრომელი);
- კანონპროექტის მე-16 მუხლის მე-2-მე-11 პუნქტები ამოქმედდება 2027 წლის 1 იანვრიდან. შესაბამისად, საჯარო შესყიდვის სპეციალისტთა სერტიფიცირებას სააგენტო განახორციელებს 2027 წლის 1 იანვრიდან, ხოლო, სავალდებულო სერტიფიცირების წესი (მე-16 მუხლის პირველი და მე-12 პუნქტები) ამოქმედდება 2029 წლის 1 იანვრიდან;
- ცენტრალურ შემსყიდველ ორგანოსთან დაკავშირებული დებულებები, კერძოდ, კანონპროექტის 41-ე მუხლის მე-7 პუნქტი და 55-ე მუხლის მე-4 პუნქტი ამოქმედდება 2027 წლის 1 იანვრიდან. ხოლო, მის ამოქმედებამდე ცენტრალურ შემსყიდველ ორგანოს, აგრეთვე, ცენტრალიზებულ შესყიდვაში მონაწილეობის საფასურის ოდენობას, გადახდისა და დაბრუნების წესს განსაზღვრავს საქართველოს მთავრობა.

ამასთანავე, კანონპროექტით უკუძალა გათვალისწინებული არ არის.

ა.ვ) კანონპროექტის დაჩქარებული წესით განხილვის მიზეზები და შესაბამისი დასაბუთება (თუ ინიციატორი ითხოვს კანონპროექტის დაჩქარებული წესით განხილვას):

კანონპროექტის დაჩქარებული წესით განხილვა არ არის მოთხოვნილი.

ბ) კანონპროექტის ფინანსური გავლენის შეფასება საშუალოვადიან პერიოდში (კანონპროექტის ამოქმედების წელი და შემდგომი 3 წელი):

ბ.ა) კანონპროექტის მიღებასთან დაკავშირებით აუცილებელი ხარჯების დაფინანსების წყარო:

კანონპროექტის მიღება გამოიწვევს სახელმწიფო ბიუჯეტიდან დამატებითი ხარჯების გამოყოფას. აღნიშნული ხარჯები დაფინანსდება „სახელმწიფო ბიუჯეტის შესახებ“ შესაბამისი კანონიდან. ამასთან, გასათვალისწინებელია ის გარემოებაც, რომ ხარჯების გარკვეული ნაწილი დაიფარება სსიპ — საჯარო შესყიდვების სააგენტოს (ამჟამად სახელმწიფო შესყიდვების სააგენტო) საკუთარი შემოსავლებიდან, რომელიც კანონპროექტის მიხედვით შედგება: საქართველოს სახელმწიფო ბიუჯეტიდან გამოყოფილი სახსრებით, შესყიდვის პროცესების გამოქვეყნებისა და განაცხადის/წინადადების წარდგენის საფასურით, განაცხადის/წინადადების უზრუნველყოფის მიზნით წარდგენილი გარანტიით, ელექტრონული სისტემით სარგებლობისგან მიღებული შემოსავლით, საჯარო შესყიდვის

სპეციალისტების სერტიფიცირებისთვისა და სერტიფიცირებისთვის მოსამზადებელი პროგრამის გავლისთვის დაწესებული საფასურით, საჯარო შესყიდვების სფეროში ტრენინგებისა და სემინარების ჩატარებისთვის დაწესებული საფასურით და საქართველოს კანონმდებლობით ნებადართული სხვა შემოსავლით.

ბ.ბ) კანონპროექტის გავლენა სახელმწიფო ან/და მუნიციპალიტეტის ბიუჯეტის საშემოსავლო ნაწილზე:

კანონპროექტის თანახმად, 2025 წლის 1 იანვრიდან ფართოვდება გასაჩივრებას დაქვემდებარებულ საკითხთა წრე. ამდენად, კანონპროექტმა შესაძლოა გამოიწვიოს სახელმწიფო ბიუჯეტში შემოსავლის ზრდა. გავლენის ოდენობა დამოკიდებული იქნება წარდგენილი საჩივრების ოდენობაზე. აღსანიშნავია, რომ კანონპროექტით უცვლელი რჩება საჩივრის დასაშვებად ცნობისა და საჩივრის დაზუსტების ვადები, საჩივრის წარდგენის საფასური, აგრეთვე, საჩივრის განხილვის ვადის გაზრდის შესაძლებლობაც.

ამასთან, კანონპროექტის თანახმად, იზრდება სააგენტოს დაფინანსების შესაძლებლობები და სააგენტო უფლებამოსილი ხდება, საჯარო შესყიდვების სფეროში შემსყიდველი ორგანიზაციებისთვის, ეკონომიკური ოპერატორებისთვის და სხვა დაინტერესებული პირებისთვის ჩაატაროს ტრენინგები და სემინარები, ხოლო ტრენინგებსა და სემინარებში მონაწილეობისათვის დააწესოს საფასური. კანონპროექტით, სააგენტოს დაფინანსების ერთ-ერთ წყაროს აგრეთვე წარმოადგენს საჯარო შესყიდვის სპეციალისტების სერტიფიცირებისთვისა და სერტიფიცირების პროგრამის გავლისთვის დაწესებული საფასური. აღსანიშნავია, რომ კანონპროექტის თანახმად, 2029 წლის 1 იანვრიდან, პირი/პირები, რომელიც/რომლებიც უშუალოდ ჩართული/ჩართულნი არის/არიან საჯარო შესყიდვებთან დაკავშირებულ საქმიანობაში, უნდა ფლობდეს/ფლობდნენ საჯარო შესყიდვის სპეციალისტის სერტიფიკატს. სერტიფიკატს სერტიფიცირების საფუძველზე გაცემს სააგენტო. სერტიფიცირებისთვის წესდება საფასური, რომლის ოდენობა და გადახდის წესი განისაზღვრება სააგენტოს თავმჯდომარის ბრძანებით. ამასთანავე, სერტიფიცირების ხელშეწყობის მიზნით, სააგენტო ატარებს სერტიფიცირებისთვის მოსამზადებელ კურსს, რომელიც არასავალდებულოა. კანონპროექტის თანახმად, მოსამზადებელი პროგრამის გავლისთვის წესდება საფასური, რომლის ოდენობა და გადახდის წესი განისაზღვრება სააგენტოს თავმჯდომარის ბრძანებით. აღნიშნული სახის საფასური მოქმედი კანონმდებლობით არ არის გათვალისწინებული. ამდენად, კანონპროექტმა შესაძლოა გამოიწვიოს სააგენტოს შემოსავლის ზრდა, რისი ოდენობაც დამოკიდებული იქნება შესაბამისად, ტრენინგებისა და სემინარების, აგრეთვე, სერტიფიცირებისთვის მოსამზადებელი კურსის მონაწილეთა და სერტიფიცირების მსურველ პირთა რაოდენობაზე.

გარდა ზემოაღნიშნულისა, კანონპროექტის თანახმად, ცენტრალური შემსყიდველი ორგანოს მიერ განხორციელებულ ცენტრალიზებულ შესყიდვაში მონაწილეობის მიზნით, განაცხადის/წინადადების წარდგენის საფასურის გარდა, გამარჯვებული პრეტენდენტი

ცენტრალური შემსყიდველი ორგანოს ანგარიშზე იხდის ცენტრალიზებულ შესყიდვაში მონაწილეობის საფასურს (ცენტრალიზებული შესყიდვის სავარაუდო ღირებულების გარკვეულ პროცენტს), რომლის ოდენობა, გადახდისა და დაბრუნების წესი განისაზღვრება ცენტრალური შემსყიდველი ორგანოს ხელმძღვანელის სამართლებრივი აქტით, ხოლო ახალი — საჯარო სამართლის იურიდიული პირის — ცენტრალური შემსყიდველი ორგანოს შექმნამდე (2027 წლის 1 იანვრამდე) – ცენტრალიზებულ შესყიდვაში მონაწილეობის საფასურის ოდენობას, გადახდისა და დაბრუნების წესს განსაზღვრავს საქართველოს მთავრობა. ამდენად, კანონპროექტის თანახმად, 2027 წლის 1 იანვრიდან გამარჯვებული პრეტენდენტი გადაიხდის ცენტრალიზებულ შესყიდვაში მონაწილეობის საფასურს ცენტრალური შემსყიდველი ორგანოს ანგარიშზე და შესაბამისად, აღნიშნული საფასური იქნება ცენტრალური შემსყიდველი ორგანოს საკუთარი შემოსავალი. 2027 წლის 1 იანვრამდე კი აღნიშნული საფასურის გავლენის ოდენობა ბიუჯეტის სამშენებლო ნაწილზე, დამოკიდებულია საქართველოს მთავრობის გადაწყვეტილებაზე.

ამავდროულად, კანონპროექტის თანახმად, ელექტრონული სისტემის მეშვეობით შესყიდვის პირობების გამოქვეყნებისთვის შემსყიდველი ორგანიზაცია სააგენტოს ანგარიშზე იხდის გამოქვეყნების საფასურს. შესყიდვის პირობების გამოქვეყნების საფასურის ოდენობა, გადახდისა და დაბრუნების წესი კი, განისაზღვრება სააგენტოს თავმჯდომარის ბრძანებით. ამასთან, ეკონომიკური ოპერატორი ელექტრონული სისტემის მეშვეობით განაცხადის წარსადგენად, ხოლო მისი არარსებობისას – წინადადების წარსადგენად, სააგენტოს ანგარიშზე იხდის განაცხადის/წინადადების წარდგენის საფასურს, რომლის ოდენობა, გადახდისა და დაბრუნების წესი განისაზღვრება სააგენტოს თავმჯდომარის ბრძანებით. აღნიშნული საფასურების ოდენობა არ შეიძლება აღემატებოდეს 100 ლარს. დღეს მოქმედი რეგულაციის თანახმად, წინადადების წარდგენის საფასური შეადგენს 50 ლარს, დოკუმენტაციის გამოქვეყნების საფასური კი შეადგენს 50 და რიგ შემთხვევებში 25 ლარს. წარმოდგენილი კანონპროექტი საფასურთან მიმართებით განსაზღვრავს ზოგად წესს, რომლის თანახმად, საფასურის ოდენობა არ შეიძლება აღემატებოდეს 100 ლარს. ამდენად, კანონპროექტს შესაძლოა გავლენა ჰქონდეს სააგენტოს საკუთარ შემოსავალზე, რომლის გავლენის ოდენობა დამოკიდებულია შემსყიდველი ორგანიზაციების მიერ განხორციელებული შესყიდვის პროცედურების რაოდენობაზე, აღნიშნულ პროცედურებში წარდგენილი განაცხადის/წინადადების რაოდენობაზე, აგრეთვე სააგენტოს თავმჯდომარის მიერ მისაღებ კანონქვემდებარე აქტზე, რომლითაც დადგინდება ზემოაღნიშნული საფასურების ზუსტი ოდენობა.

ბ.გ) კანონპროექტის გავლენა სახელმწიფო ან/და მუნიციპალიტეტის ბიუჯეტის ხარჯვით ნაწილზე:

კანონპროექტის ძირითადი დებულებები ამოქმედდება 2025 წლის 1 იანვრიდან. კანონპროექტით გათვალისწინებული საჯარო შესყიდვების პროცედურების სახელმწიფო შესყიდვების ერთიან ელექტრონულ სისტემაში ინტეგრირებისათვის, კანონპროექტის მიღების შემდგომ, საჭირო გახდება სისტემის მოდერნიზება, რისთვისაც აუცილებელი იქნება აღნიშნულის განხორციელებისათვის შესაბამისი ფინანსური თუ ადამიანური რესურსის

გამოყოფა. კერძოდ, წარმოდგენილი კანონპროექტის თანახმად, სახელმწიფო შესყიდვების სააგენტომ, 2025 წლის 1 იანვრამდე, უნდა შექმნას კანონისა და მის საფუძველზე მიღებული (გამოცემული) შესაბამისი კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტების მოთხოვნებს მისადაგებული საჯარო შესყიდვების ერთიანი ელექტრონული სისტემა, თუმცა ერთიანი ელექტრონული სისტემის მოდერნიზებისათვის საჭირო ფინანსური რესურსის ოდენობა დამოკიდებულია „საჯარო შესყიდვების შესახებ“ საქართველოს კანონის პროექტის შესაბამისად გამოცემული კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტებით დადგენილ რეგულაციებსა და რეგულაციებით განსაზღვრული ახალი პროცედურებისა და ინსტრუმენტების სისტემაში იმპლემენტაციის მასშტაბზე. აღნიშნული ხარჯები დაფინანსდება სახელმწიფო შესყიდვების სააგენტოს საკუთარი შემოსავლებიდან.

ამასთან, რამდენადაც „საჯარო შესყიდვების შესახებ“ საქართველოს კანონის პროექტით ფართოვდება კანონის მოქმედების სფერო, იზრდება საბჭოში გასაჩივრებას დაქვემდებარებულ საკითხთა წრეც. კანონპროექტით უცვლელი რჩება საჩივრის დასაშვებად ცნობისა და საჩივრის დაზუსტების ვადები, აგრეთვე, საჩივრის განხილვის ვადის გაზრდის შესაძლებლობაც. აღნიშნულმა, შესაძლოა, გამოიწვიოს, საბჭოს მიერ განსახილველი საქმეების ოდენობის გაზრდა, ხოლო საბჭოში წარმომადგენლობის უზრუნველსაყოფად, შესაძლოა, აუცილებელი გახდეს შემსყიდველი ორგანიზაციის შესაბამისი ადამიანური რესურსისა და შესაბამისად, შემსყიდველი ორგანიზაციის ხარჯების გაზრდა. გავლენის ოდენობა დამოკიდებული იქნება წარდგენილი საჩივრების ოდენობაზე. ამასთან, საბჭოს მიერ განსახილველი საქმეების ოდენობის ზრდამ, შესაძლოა, გამოიწვიოს საბჭოს აპარატის თანამშრომელთა ადამიანური რესურსის გაძლიერება, რამაც შრომითი ანაზღაურების მიმართულებით, შესაძლოა, გამოიწვიოს ხარჯების გაზრდა. გავლენის ოდენობა დამოკიდებული იქნება წარდგენილი საჩივრებისა და საბჭოს მიერ განსახილველი საქმეების ოდენობაზე.

საგულისხმოა, რომ კანონპროექტის მე-15 მუხლი (შემსყიდველი ორგანიზაციის საჯარო შესყიდვებთან დაკავშირებული ერთეულის ან თანამდებობის პირის განსაზღვრასთან დაკავშირებული დებულებები) ამოქმედდება 2027 წლის 1 იანვრიდან. შესაბამისად, 2027 წლის 1 იანვრიდან შემსყიდველი ორგანიზაცია ვალდებული იქნება, დაწესებულების სტრუქტურაში ან სამტატო ნუსხაში განსაზღვროს საჯარო შესყიდვებთან დაკავშირებული საქმიანობის განმახორციელებელი უფლებამოსილი სტრუქტურული ერთეული ან თანამდებობის პირი (თანამშრომელი), რისთვისაც შესაძლებელია საჭირო გახდეს შესაბამისი ფინანსური რესურსის გამოყოფა.

კანონპროექტის თანახმად, ცენტრალურ შემსყიდველ ორგანოსთან დაკავშირებული დებულებები, კერძოდ, კანონპროექტის 41-ე მუხლის მე-7 პუნქტი და 55-ე მუხლის მე-4 პუნქტი ამოქმედდება 2027 წლის 1 იანვრიდან. ხოლო, მის ამოქმედებამდე ცენტრალურ შემსყიდველ ორგანოს, აგრეთვე, ცენტრალიზებულ შესყიდვაში მონაწილეობის საფასურის ოდენობას, გადახდისა და დაბრუნების წესს განსაზღვრავს საქართველოს მთავრობა. ამდენად, წარმოდგენილი კანონპროექტი ითვალისწინებს 2027 წლის 1 იანვრიდან, ახალი საჯარო

სამართლის იურიდიული პირის — ცენტრალური შემსყიდველი ორგანოს⁵ შექმნას, რისთვისაც საჭირო იქნება ამ დაწესებულების ფუნქციონირებისათვის აუცილებელი ხარჯების გამოყოფა სახელმწიფო ბიუჯეტიდან. კერძოდ, აღნიშნული ცვლილების გათვალისწინებით, შესაბამისი საბიუჯეტო წლიდან (2027 წელი) აუცილებელი იქნება საბიუჯეტო ასიგნებების გათვალისწინება ახალი საჯარო სამართლის იურიდიული პირის — ცენტრალური შემსყიდველი ორგანოსთვის. ასევე შესაბამისი საბიუჯეტო წლიდან აუცილებელი იქნება დამატებითი საბიუჯეტო სახსრების გათვალისწინება, საოფისე ფართისა და აღჭურვილობის შექმნის, მათ შორის, საკანცელარიო და საკომუნიკაციო ხარჯების გაწევის მიზნით. აღნიშნული ხარჯების ოდენობა, თავის მხრივ, დამოკიდებული იქნება საქართველოს მთავრობის გადაწყვეტილებაზე. კერძოდ, გასათვალისწინებელია სამტატო რიცხოვნობა, დასაქმებულთა ანაზღაურება და აღნიშნული ორგანოს ფუნქციონირებასთან დაკავშირებული სხვა ხარჯები. ამასთან, მხედველობაში უნდა იქნეს მიღებული საოფისე ფართის სარგებლობლობასთან დაკავშირებული საკითხები. ასევე გასათვალისწინებელია ისიც, რომ მხოლოდ პირველი წლის განმავლობაში იქნება აუცილებელი საჭირო ტექნიკისა და საოფისე ავეჯის შესყიდვა, გარდა იმ შემთხვევისა, თუ მომდევნო წელს არ დადგა ხსენებული საქონლის დაზიანების გამო შეცვლის/განახლების აუცილებლობა.

ამასთან, აღსანიშნავია, რომ კანონპროექტით განისაზღვრება მდგრადი განვითარება, როგორც კანონის მიზანი. ამასთან, საჯარო შესყიდვა დაეფუძნება მდგრადი განვითარების მიზნის მიღწევის პრინციპს საქართველოს მთავრობის დადგენილებით განსაზღვრულ შემთხვევებში. ამასთან, წინამდებარე პროექტის თანახმად, საჯარო შესყიდვის განხორციელებისას, მდგრადი განვითარებისთვის იმ შესყიდვის ობიექტის (საქონლის, მომსახურების, სამუშაოს) CPV კოდები, რომლის შესყიდვისას სავალდებულო იქნება მდგრადი განვითარების მახასიათებლების გათვალისწინება, აგრეთვე, საჯარო შესყიდვის კონკრეტულ პროცედურაში მდგრადი განვითარების მახასიათებლების მითითების წესი და მეთოდოლოგია განისაზღვრება საქართველოს მთავრობის დადგენილებით. შესაბამისად, მდგრადი საჯარო შესყიდვისათვის საჭირო ღონისძიებების განხორციელება, საწყის ეტაპზე, სავარაუდოდ, გაზრდის ხარჯებს, თუმცა, ვინაიდან აღნიშნული მიდგომა ეფუძნება სასიცოცხლო ციკლის დანახარჯის ცნებას, აღნიშნული ხარჯები გრძელვადიან პირობებში შემცირდება. ბიუჯეტის ხარჯვით ნაწილზე კანონპროექტის გავლენის ზუსტი ოდენობა დამოკიდებულია ამ კრიტერიუმის გამოყენების მეთოდოლოგიასა და კონკრეტულ CPV კოდებზე, რომლებიც განისაზღვრება საქართველოს მთავრობის დადგენილებით.

ამავდროულად, კანონპროექტის თანახმად, ელექტრონული სისტემის მეშვეობით შესყიდვის პირობების გამოქვეყნებისთვის შემსყიდველი ორგანიზაცია სააგენტოს ანგარიშზე იხდის გამოქვეყნების საფასურს. შესყიდვის პირობების გამოქვეყნების საფასურის ოდენობა, გადახდისა და დაბრუნების წესი კი განისაზღვრება სააგენტოს თავმჯდომარის ბრძანებით. საფასურის ოდენობა არ შეიძლება აღემატებოდეს 100 ლარს. დღეს მოქმედი რეგულაციის

⁵ პირობითი სახელწოდებაა; ხსენებული სსიპ-ის ზუსტი დასახელება გადაწყდება მოგვიანებით, როდესაც მიღებული იქნება შესაბამისი პოლიტიკური გადაწყვეტილება სათანადო სახელმწიფო ორგანოს მიერ ან/და სამართლებრივი აქტით.

თანახმად, დოკუმენტაციის გამოქვეყნების საფასური შეადგენს 50 და რიგ შემთხვევებში 25 ლარს. წარმოდგენილი კანონპროექტი საფასურთან მიმართებით განსაზღვრავს ზოგად წესს, რომლის თანახმად, საფასურის ოდენობა არ შეიძლება აღემატებოდეს 100 ლარს. ამდენად, კანონპროექტს შესაძლოა გავლენა ჰქონდეს შემსყიდველ ორგანიზაციებზე და შესაბამისად სახელმწიფო, აგრეთვე მუნიციპალიტეტის ბიუჯეტის ხარჯვით ნაწილზე, თუმცა გავლენის ზუსტი ოდენობა დამოკიდებულია შემსყიდველი ორგანიზაციების მიერ განხორციელებული შესყიდვის პროცედურების რაოდენობაზე, აგრეთვე სააგენტოს თავმჯდომარის მიერ მისაღებ კანონქვემდებარე აქტზე, რომლითაც დადგინდება ზემოაღნიშნული საფასურის ზუსტი ოდენობა.

ბ.დ) სახელმწიფოს ახალი ფინანსური ვალდებულებები, კანონპროექტის გავლენით სახელმწიფოს ან მის სისტემაში არსებული უწყების მიერ მისაღები პირდაპირი ფინანსური ვალდებულებების (საშინაო ან საგარეო ვალდებულებები) მითითებით:

კანონპროექტი არ ითვალისწინებს სახელმწიფოს ახალ საშინაო ან საგარეო ფინანსურ ვალდებულებებს.

ბ.ე) კანონპროექტის მოსალოდნელი ფინანსური შედეგები იმ პირთათვის, რომელთა მიმართაც ვრცელდება კანონპროექტის მოქმედება, იმ ფიზიკურ და იურიდიულ პირებზე გავლენის ბუნებისა და მიმართულების მითითებით, რომლებზედაც მოსალოდნელია კანონპროექტით განსაზღვრულ ქმედებებს ჰქონდეს პირდაპირი გავლენა:

კანონპროექტის თანახმად, სააგენტო უფლებამოსილია, საჯარო შესყიდვების სფეროში შემსყიდველი ორგანიზაციებისთვის, ეკონომიკური ოპერატორებისთვისა და სხვა დაინტერესებული პირებისთვის ჩაატაროს ტრენინგები და სემინარები, ხოლო ტრენინგებსა და სემინარებში მონაწილეობისათვის დააწესოს საფასური. ამასთან, კანონპროექტის შესაბამისად, 2029 წლის 1 იანვრიდან, პირი/პირები, რომელიც/რომლებიც უშუალოდ ჩართული/ჩართულნი არიან საჯარო შესყიდვებთან დაკავშირებულ საქმიანობაში, უნდა ფლობდეს/ფლობდნენ საჯარო შესყიდვის სპეციალისტის სერტიფიკატს. სერტიფიკატს სერტიფიცირების საფუძველზე გაცემს სააგენტო. სერტიფიცირებისთვის წესდება საფასური, რომლის ოდენობა და გადახდის წესი განისაზღვრება სააგენტოს თავმჯდომარის ბრძანებით. ამასთანავე, სერტიფიცირების ხელშეწყობის მიზნით, სააგენტო ატარებს სერტიფიცირებისთვის მოსამზადებელ კურსს, რომელიც არასავალდებულოა. მოსამზადებელი პროგრამის გავლისთვის წესდება საფასური, რომლის ოდენობა და გადახდის წესი განისაზღვრება სააგენტოს თავმჯდომარის ბრძანებით. საგულისხმოა, რომ ზემოაღნიშნული სახის საფასურები მოქმედი კანონმდებლობით არ არის გათვალისწინებული. ამდენად, კანონპროექტმა შესაძლოა გამოიწვიოს სააგენტოს შემოსავლის ზრდა, თუმცა გავლენის ოდენობა დამოკიდებულია ტრენინგებისა და სემინარების, აგრეთვე, სერტიფიცირებისთვის მოსამზადებელი კურსის მონაწილეთა და სერტიფიცირების მსურველ პირთა რაოდენობაზე.

ამავდროულად, კანონპროექტის თანახმად, ელექტრონული სისტემის მეშვეობით შესყიდვის პირობების გამოქვეყნებისთვის შემსყიდველი ორგანიზაცია სააგენტოს ანგარიშზე იხდის გამოქვეყნების საფასურს, ხოლო ეკონომიკური ოპერატორი ელექტრონული სისტემის მეშვეობით განაცხადის/წინადადების წარსადგენად – განაცხადის/წინადადების წარდგენის საფასურს. როგორც შესყიდვის პირობების გამოქვეყნების ასევე, განაცხადის/წინადადების წარდგენის საფასურის ოდენობა, გადახდისა და დაბრუნების წესი განისაზღვრება სააგენტოს თავმჯდომარის ბრძანებით. საფასურის ოდენობა არ შეიძლება აღემატებოდეს 100 ლარს. დღეს მოქმედი რეგულაციის თანახმად, წინადადების წარდგენის საფასური შეადგენს 50 ლარს, ხოლო დოკუმენტაციის გამოქვეყნების საფასური შეადგენს 50 და რიგ შემთხვევებში 25 ლარს. წარმოდგენილი კანონპროექტი საფასურებთან მიმართებით განსაზღვრავს ზოგად წესს, რომლის თანახმად, საფასურის ოდენობა არ შეიძლება აღემატებოდეს 100 ლარს. ამდენად, შესაძლოა კანონპროექტს გავლენა ჰქონდეს როგორც ეკონომიკურ ოპერატორებზე, ისე შემსყიდველ ორგანიზაციებზე, თუმცა გავლენის ოდენობა დამოკიდებულია სააგენტოს თავმჯდომარის მიერ მისაღებ კანონქვემდებარე აქტზე, რომლითაც დადგინდება ზემოაღნიშნული საფასურების ოდენობა.

კანონპროექტის თანახმად, ცენტრალური შემსყიდველი ორგანოს მიერ განხორციელებულ ცენტრალიზებულ შესყიდვაში მონაწილეობის მიზნით, განაცხადის/წინადადების წარდგენის საფასურის გარდა, გამარჯვებული პრეტენდენტი ცენტრალური შემსყიდველი ორგანოს ანგარიშზე იხდის ცენტრალიზებულ შესყიდვაში მონაწილეობის საფასურს (ცენტრალიზებული შესყიდვის სავარაუდო ღირებულების გარკვეულ პროცენტს), რომლის ოდენობა, გადახდისა და დაბრუნების წესი განისაზღვრება ცენტრალური შემსყიდველი ორგანოს ხელმძღვანელის სამართლებრივი აქტით, ხოლო ახალი საჯარო დაწესებულების — საჯარო სამართლის იურიდიული პირის — ცენტრალური შემსყიდველი ორგანოს შექმნამდე – ცენტრალიზებულ შესყიდვაში მონაწილეობის საფასურის ოდენობას, გადახდისა და დაბრუნების წესს განსაზღვრავს საქართველოს მთავრობა.

გარდა ზემოაღნიშნულისა, კანონპროექტის თანახმად, საქართველოს მთავრობა, დადგენილებით, განსაზღვრავს იმ ქვეყნების ჩამონათვალს, რომელთა ეკონომიკურ ოპერატორებსაც უფლება აქვთ, მიიღონ თავდაცვისა და უსაფრთხოების სფეროსთან დაკავშირებულ საჯარო შესყიდვებში მონაწილეობა, როგორც ძირითადად ეკონომიკურმა ოპერატორებმა, დამოუკიდებლად ან საქართველოში რეგისტრირებულ ეკონომიკურ ოპერატორებთან ერთად, აგრეთვე, როგორც ქვეკონტრაქტორებმა. ამდენად, საქართველოს მთავრობის სამართლებრივი აქტით შესაძლოა შეიზღუდოს უცხო ქვეყნის ეკონომიკურ ოპერატორთა თავდაცვისა და უსაფრთხოების სფეროსთან დაკავშირებულ საჯარო შესყიდვებში მონაწილეობა. აღნიშნულმა ცვლილებამ, ფინანსური კუთხით, შესაძლოა გავლენა მოახდინოს უცხო ქვეყნის ეკონომიკურ ოპერატორებზე. გავლენის ოდენობა დამოკიდებულია, კანონპროექტის 74-ე მუხლის შესაბამისად შემუშავებულ საქართველოს მთავრობის სამართლებრივი აქტის შინაარსსა და მასში გათვალისწინებულ მიდგომებზე.

ამასთან, კანონპროექტით, ახლებურად რეგულირდება შავი სიასთან დაკავშირებული საკითხები, იზრდება შავ სიაში რეგისტრაციის საფუძვლები, ამასთან შავ სიაში რეგისტრაცია ნაცვლად არსებული მიდგომისა (რომელიც შავ სიაში მიმწოდებლის 1 წლის ვადით დარეგისტრირებას გულისხმობს), დარღვევის შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის გათვალისწინებით, შესაძლებელია 3 წლის, 2 წლის და 1 წლის ვადით. ვინაიდან შავ სიაში რეგისტრაცია დაკავშირებულია საჯარო შესყიდვის პროცედურებში მონაწილეობის შეზღუდვასთან, შავ სიაში რეგისტრაციის საფუძვლების გაფართოებამ, ისევე როგორც, რეგისტრაციის ვადის გაზრდამ, ფინანსური გავლენა შეიძლება იქონიოს საჯარო შესყიდვებში მონაწილეობის მსურველ ეკონომიკურ ოპერატორებზე.

აღსანიშნავია, რომ კანონპროექტით უცვლელი რჩება საჩივრის დასაშვებად ცნობისა და საჩივრის დაზუსტების ვადები, საჩივრის წარდგენის საფასური, აგრეთვე, საჩივრის განხილვის ვადის გაზრდის შესაძლებლობაც. ამასთან, კანონპროექტის ამოქმედება არ იწვევს „სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ“ საქართველოს კანონის საფუძველზე არჩეული სახელმწიფო შესყიდვებთან დაკავშირებული დავების განხილვის საბჭოს წევრ(ებ)ის უფლებამოსილების ვადამდე შეწყვეტას. შესაბამისად, ამ მიმართულებით კანონპროექტი არ გამოიწვევს რაიმე გავლენას. კანონპროექტს ასევე არ ექნება გავლენა სახელმწიფო შესყიდვებთან დაკავშირებული დავების განხილვის საბჭოს წევრთა შრომის ანაზღაურებაზე, ვინაიდან უცვლელი რჩება მათი თანამდებობრივი სარგოს ოდენობა.

ბ.გ) კანონპროექტით დადგენილი გადასახადის, მოსაკრებლის ან სხვა სახის გადასახდელის (ფულადი შენატანის) ოდენობა შესაბამის ბიუჯეტში და ოდენობის განსაზღვრის პრინციპი:

კანონპროექტით საჩივრის წარდგენის საფასური განისაზღვრება შემდეგნაირად: საჯარო შესყიდვასთან დაკავშირებული საჩივრის შემთხვევაში საჩივრის წარდგენის საფასური იქნება საჯარო შესყიდვის სავარაუდო ღირებულების, ხოლო წინასწარი გამოქვეყნების გარეშე მოლაპარაკების პროცედურის შემთხვევაში – შესყიდვის ღირებულების 2%, მაგრამ არანაკლებ 100 და არაუმეტეს 500 ლარისა. ამასთან, საჯარო და კერძო თანამშრომლობის პროექტთან დაკავშირებული საჩივრის შემთხვევაში, საჩივრის წარდგენის საფასური იქნება პროექტის სავარაუდო ღირებულების 0,15%, მაგრამ არანაკლებ 22000 და არაუმეტეს 150000 ლარისა.

ბ¹) ბავშვის უფლებრივ მდგომარეობაზე კანონპროექტის ზეგავლენის შეფასება:

კანონპროექტის მიღება არ ახდენს გავლენას ბავშვის უფლებრივ მდგომარეობაზე.

გ) კანონპროექტის მიმართება საერთაშორისო სამართლებრივ სტანდარტებთან:

გ.ა) კანონპროექტის მიმართება ევროკავშირის სამართალთან:

კანონპროექტი არ ეწინააღმდეგება ევროკავშირის სამართალს.

გ.ბ) კანონპროექტის მიმართება საერთაშორისო ორგანიზაციებში საქართველოს წევრობასთან დაკავშირებულ ვალდებულებებთან:

კანონპროექტი არ ეწინააღმდეგება საერთაშორისო ორგანიზაციებში საქართველოს წევრობასთან დაკავშირებულ ვალდებულებებს.

ამასთან, კანონპროექტის მიღება ხელს შეუწყობს მრავალი სამთავრობო სტრატეგიის, გზამკვლევის, პროგრამის თუ ქვეპროგრამის ან სამოქმედო გეგმის შესრულებას, რომლებიც დაკავშირებულია ქვეყნის საერთაშორისო თანამშრომლობის შემდეგ მიმართულებებთან:

- ✓ EU-Georgia Association Agenda 2021-2027;
- ✓ European Green Deal⁶;
- ✓ WTO - Agreement on Government Procurement⁷;
- ✓ ანტიკორუფციული სტრატეგიით და სამოქმედო გეგმებით გათვალისწინებულ ღონისძიებებთან;
- ✓ PFM⁸ - საჯარო ფინანსების მართვის რეფორმის მიმართულებებთან;
- ✓ OGP⁹ - საერთაშორისო ინიციატივით გათვალისწინებულ ღონისძიებებთან;
- ✓ OECD-ის ანტიკორუფციული ქსელით¹⁰ გათვალისწინებულ ღონისძიებებთან;
- ✓ OECD-ის ახალი MAPS¹¹ შეფასების მეთოდოლოგიის გამოყენებასთან დაკავშირებით;
- ✓ WB PEFA¹²-ს კვლევებში და რეიტინგებში;
- ✓ WB – Doing Business¹³ საერთაშორისო რეიტინგებში;
- ✓ WB, OECD და OCP¹⁴ - Open Data¹⁵ საერთაშორისო ინიციატივის ფართოდ დანერგვასთან დაკავშირებით;

დამატებით, მრავალ სხვა პრესტიჟულ საერთაშორისო რეიტინგში ხელს შეუწყობს ქვეყნის დაწინაურებას.

გ.გ) კანონპროექტის მიმართება საქართველოს ორმხრივ და მრავალმხრივ ხელშეკრულებებთან და შეთანხმებებთან, აგრეთვე, ისეთი ხელშეკრულების/შეთანხმების არსებობის შემთხვევაში, რომელსაც უკავშირდება კანონპროექტის მომზადება, – მისი შესაბამისი მუხლი ან/და ნაწილი:

კანონპროექტის მიღება არ ეწინააღმდეგება საქართველოს ორმხრივ და მრავალმხრივ ხელშეკრულებებს და შეთანხმებებს. კანონპროექტის მიღება გამომდინარეობს ასოცირების

⁶ https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_en

⁷ https://www.wto.org/english/tratop_e/gproc_e/gp_gpa_e.htm

⁸ <https://www.mof.ge/5171>

⁹ <https://www.opengovpartnership.org/>

¹⁰ <https://www.oecd.org/corruption/acn/>

¹¹ <https://www.mapsinitiative.org/>

¹² <https://www.pefa.org/>

¹³ <https://www.doingbusiness.org/en/doingbusiness>

¹⁴ <https://www.open-contracting.org/>

¹⁵ <https://www.oecd.org/gov/digital-government/open-government-data.htm>

შეთანხმების 141-ე-149-ე (საჯარო შესყიდვები) მუხლებიდან. 146-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, „საქართველომ უნდა უზრუნველყოს მისი საჯარო შესყიდვების კანონმდებლობის ეტაპობრივი დაახლოება ევროკავშირის საჯარო შესყიდვების კანონმდებლობასთან“, ხოლო ამავე მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, „ევროკავშირის კანონმდებლობასთან დაახლოება უნდა განხორციელდეს თანმიმდევრული ეტაპების მიხედვით, როგორც დადგენილია ამ შეთანხმების XVI-B დანართით და შემდგომში დაკონკრეტებულია XVI-C - XVI-F, XVI-H, XVI-I და XVI-K დანართებით ...“ ასოცირების შეთანხმების XVI დანართში და „ასოცირების შესახებ შეთანხმების XVI დანართის განახლების შესახებ“ ევროკავშირი-საქართველოს ვაჭრობის საკითხებზე ასოცირების კომიტეტის 2019 წლის 18 ოქტომბრის №2/2019 გადაწყვეტილებაში მოცემულია საჯარო შესყიდვების სფეროში მოქმედი ევროკავშირის იმ დირექტივებისა და რეგულაციების ჩამონათვალი, რომელთა დაახლოების ვალდებულება ეკისრება საქართველოს, შესაბამის ვადებზე მითითებით, მათ შორის:

XVI-C დანართით საქართველოს აღებული აქვს ვალდებულება კანონმდებლობა დაუახლოვოს ევროპის პარლამენტისა და საბჭოს 2014 წლის 26 თებერვლის დირექტივა 2014/24/EU, სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ, რომელიც აუქმებს 2004/18/EC დირექტივას, ხოლო XVI-D დანართით - „საქონლის მიწოდების და საჯარო სამუშაოების ხელშეკრულებებთან დაკავშირებული დავების განხილვის პროცედურების გამოყენების შესახებ კანონების, რეგულაციების და ადმინისტრაციული დებულებების კოორდინაციის თაობაზე 1989 წლის 21 დეკემბრის საბჭოს 89/665/EEC დირექტივას“.

საქართველოსა და ნატო-ს შორის აქტიური თანამშრომლობის ფარგლებში ნატო-ს წევრი ქვეყნების ხელმძღვანელი პირების მიერ 2014 წელს, ნატო-ს უელსის სამიტზე საქართველომ ნატო-საქართველოს არსებითი პაკეტი (SNGP) მიიღო. ქართულ მხარესთან მჭიდრო კოორდინაციით, პაკეტის ფარგლებში, განისაზღვრა ინიციატივები/მიმართულებები და ვალდებულებები, რომლებიც საჭიროებდნენ ნატო-ს, ნატო-ს წევრი და პარტნიორი ქვეყნების დამატებითი რესურსების მობილიზებასა და ექსპერტულ დახმარებას ნატო-ს და ევროპულ სტანდარდებთან შესაბამისობის განვითარების მიზნით.

აღსანიშნავია, რომ პაკეტის ფარგლებში ერთ-ერთ მიმართულებად განისაზღვრა შესყიდვების ინიციატივა, რომლის მთავარ მიზანს თავდაცვისა და უსაფრთხოების სექტორის შესყიდვების პროცესში ევროპული სტანდარტების დანერგვა წარმოადგენდა.

შესყიდვების ინიციატივის განხორციელებაზე პასუხისმგებლობა აიღო ლატვიის მხარემ, რომლის ექსპერტთან ერთად შემუშავდა და ნატო-სა და საქართველოს მიერ დამტკიცდა იმ მიზნების ჩამონათვალი, რომელიც უნდა შესრულებულიყო აღნიშნული ინიციატივის ფარგლებში. ერთ-ერთ მიზნად, ორივე მხარის თანხმობით, განისაზღვრა თავდაცვისა და უსაფრთხოების სექტორის შესყიდვების კანონმდებლობის დახვეწა ევროკავშირის EC2009/81 დირექტივასთან ჰარმონიზაციით.

აღნიშნული ვალდებულება, გაწერილია ნატო-საქართველოს არსებითი პაკეტის განხორციელების გეგმასა და შესყიდვების ინიციატივის მონახაზში.¹⁶

კანონპროექტით გათვალისწინებული ნორმები, პროცედურები, ვადები, მონეტარული ზღვრები და სხვა დებულებები ასახულია ქვეყნის რამდენიმე სხვა FTA-ში - თავისუფალი ვაჭრობის შეთანხმებაშიც, კერძოდ გაერთიანებულ სამეფოსთან¹⁷ და EFTA-ს ქვეყნებთან - შვეიცარიასთან, ლიხტენშტეინთან, ნორვეგიასთან და ისლანდიასთან.¹⁸

გ.დ) არსებობის შემთხვევაში, ევროკავშირის ის სამართლებრივი აქტი, რომელთან დაახლოების ვალდებულებაც გამომდინარეობს „ერთი მხრივ, საქართველოსა და, მეორე მხრივ, ევროკავშირსა და ევროპის ატომური ენერჯის გაერთიანებას და მათ წევრ სახელმწიფოებს შორის ასოცირების შესახებ შეთანხმებიდან“ ან ევროკავშირთან დადებული საქართველოს სხვა ორმხრივი და მრავალმხრივი ხელშეკრულებებიდან:

- ევროპის პარლამენტისა და საბჭოს 2014 წლის 26 თებერვლის დირექტივა 2014/24/EU, სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ, რომელიც აუქმებს 2004/18/EC დირექტივას;
- საქონლის მიწოდების და საჯარო სამუშაოების ხელშეკრულებებთან დაკავშირებული დავების განხილვის პროცედურების გამოყენების შესახებ კანონების, რეგულაციების და ადმინისტრაციული დებულებების კოორდინაციის თაობაზე 1989 წლის 21 დეკემბრის საბჭოს 89/665/EEC დირექტივა.

16

- A. NGC(C)D(2014)0003, Substantial NATO-Georgia Package endorsed by the Head of State and Government at the Wales summit, 12 September 2014
- B. AC/340(NGC)N(2014)0001, Implementation of the Substantial NATO-Georgia Package, 09 October 2014
- C. AC/340-N(2014)0069, Implementation of the Substantial NATO-Georgia Package, 10 November 2014
- D. AC/340-N2017(0029) (INV), Substantial NATO-Georgia Package Implementation Plan, 31 January 2017
- E. AC/340-N(2017)0093-REV1, Update of the Substantial NATO-Georgia Package Revised Implementation Plan, 4 July 2017
- F. AC/340-N(2018)0062 - Update of the Substantial NATO-Georgia Package Revised Implementation Plan, 13 March 2018
- G. AC/340-N(2019)0086-REV1 (INV), Update of the Substantial NATO-Georgia Package Revised Implementation Plan, 8 May 2019
- H. AC/340(NGC)N(2020)0007-REV3, The Implementation Plan For the Refreshed Substantial NATO-Georgia Package (SNGP), 10 November 2020

¹⁷ „საქართველოსა და დიდი ბრიტანეთისა და ჩრდილოეთ ირლანდიის გაერთიანებულ სამეფოს შორის სტრატეგიული პარტნიორობისა და თანამშრომლობის შეთანხმება“ <https://www.matsne.gov.ge/ka/document/view/5069283?publication=0>

¹⁸ „შეთანხმება ევროპის თავისუფალი ვაჭრობის ასოციაციის ქვეყნებსა და საქართველოს შორის თავისუფალი ვაჭრობის შესახებ“ <https://matsne.gov.ge/ka/document/view/3796698?publication=0>

დ) კანონპროექტის მომზადების პროცესში მიღებული კონსულტაციები:

დ.ა) სახელმწიფო, არასახელმწიფო ან/და საერთაშორისო ორგანიზაცია/დაწესებულება, ექსპერტი, სამუშაო ჯგუფი, რომელმაც მონაწილეობა მიიღო კანონპროექტის შემუშავებაში, ასეთის არსებობის შემთხვევაში:

კანონპროექტის პირველადი რედაქცია მომზადდა ჯერ კიდევ 2018 წელს GIZ-ის ექსპერტების მიერ. კანონპროექტის მომზადების ეტაპზე გავლილ იქნა კონსულტაცია საერთაშორისო საფინანსო ინსტიტუტებთან და პარტნიორებთან დონორული საზოგადოებიდან, საერთაშორისო პარტნიორებთან, კერძოდ, კანონპროექტი გადაგზავნილ იქნა EU Twinning პროექტის შესაბამისი იურიდიული კომპონენტის ლიდერთან და მისიის ევროპელ ექსპერტ-კონსულტანტებთან. ასევე, დამატებით, EC DG GROW-ს დავალებით, კანონპროექტის ყველა სტადიაზე ჩართული იყვნენ OECD-SIGMA-ს ექსპერტები.

ამასთან, ვინაიდან ასოცირების შეთანხმება, სხვა მნიშვნელოვან საკითხებთან ერთად, ასევე მოიცავს მდგრადი საჯარო შესყიდვების პრინციპების დანერგვას, საჯარო შესყიდვების კანონმდებლობაში მდგრადი განვითარების (Sustainable Public Procurement) მახასიათებლების იმპლემენტაციის მიზნით, შესაბამისი რეკომენდაციები შემუშავდა და კონკრეტული სამართლებრივი ნორმები მომზადდა, ევროკავშირის მიერ დაფინანსებული პროექტის, EU4Environment-ის ფარგლებში, საერთაშორისო და ადგილობრივი ექსპერტების ჩართულობით.

აღნიშნული პროექტის ფარგლებში, საერთაშორისო და ადგილობრივი ექსპერტების ჩართულობითა და სახელმწიფო შესყიდვების სააგენტოს მონაწილეობით, შემუშავდა „საჯარო შესყიდვების შესახებ“ საქართველოს კანონის პროექტის ის ნორმები, რომლებმაც ხელი უნდა შეუწყონ მდგრადი საჯარო შესყიდვების პროცედურების დანერგვასა და განხორციელებას. შესაბამისად, კანონპროექტის ერთ-ერთ მიზნად დასახულ იქნა მდგრადი განვითარების ხელშეწყობა და აღნიშნულის შესაბამისად, კანონპროექტის რიგი ნორმებისა დაეთმო სწორედ მდგრადი განვითარების მიზნის მიღწევის შესაძლებლობას. საგულისხმოა, რომ იმავე კანონპროექტის პრინციპად დადგენილ იქნა საქართველოს მთავრობის დადგენილებით განსაზღვრულ შემთხვევებში, საჯარო შესყიდვის განხორციელებისას მდგრადი განვითარების მიზნის მიღწევა.

დ.ბ) კანონპროექტის შემუშავებაში მონაწილე ორგანიზაციის/დაწესებულების, სამუშაო ჯგუფის, ექსპერტის შეფასება კანონპროექტის მიმართ, ასეთის არსებობის შემთხვევაში:

EU Twinning პროექტის იურიდიული კომპონენტის ლიდერის და მისიის ევროპელი ექსპერტ-კონსულტანტების, ასევე, OECD-SIGMA-ს ექსპერტების აზრით, კანონპროექტი შეესაბამება ევროკავშირის სამართალს და მისი მიღებით დაკმაყოფილებული იქნება საქართველოს მიერ ნაკისრი საერთაშორისო ვალდებულებები.

საჯარო შესყიდვების კანონმდებლობაში მდგრადი განვითარების (SPP) მახასიათებლების იმპლემენტაციასთან მიმართებით, ევროკავშირის მიერ დაფინანსებული პროექტის, EU4Environment-ის ფარგლებში, საერთაშორისო და ადგილობრივი ექსპერტების მოსაზრებით, წარმოდგენილ კანონპროექტში სრულყოფილად გათვალისწინებულია მდგრადი განვითარების (SPP) მახასიათებლები, მათ შორის, გარემოსდაცვითი და სოციალურ კრიტერიუმები.

დ.გ) სხვა ქვეყნების გამოცდილება კანონპროექტის მსგავსი კანონების იმპლემენტაციის სფეროში, იმ გამოცდილების მიმოხილვა, რომელიც მაგალითად იქნა გამოყენებული კანონპროექტის მომზადებისას, ასეთი მიმოხილვის მომზადების შემთხვევაში:

ასეთი მიმოხილვა არ მომზადებულა.

ე) კანონპროექტის ავტორი:

საჯარო სამართლის იურიდიული პირი – სახელმწიფო შესყიდვების სააგენტო.

ვ) კანონპროექტის ინიციატორი:

საქართველოს მთავრობა.